

מאת
אלכסנדר
אלכסנדרוני

נבחרת ישראל בטניס השולחן באירופה

בימים אלה חזרה ארצה קבוצתנו שהשתתפה בתחרויות על אליפות ע"י למית בטניס השולחן, שנערכו בבודפשט. טניס השולחן תופס מקום חשוב בין ענפי הספורט השונים בכל ארצות העולם. ועל כן טוב עשו האחראים לספורט שלנו, שלא החמיצו את ההזדמנות לאפשר לישראל להשתתף זו הפעם הראשונה בתחרויות בינלאומיות אלה.

כדאי לציין, שספורט זה מיוצג בחלקו הגדול ע"י שחקנים יהודים. נזכיר רק את שמו של ריכרד ברגמן, יליד פולין, חבר "מכבי", שבמשך שנים רצופות היה רבן עולמי וגם השנה זכה בתואר זה אחרי משחק קשה נגד ההונגרי שוס (אף הוא יהודי). פנינו למר חנניה ברגר, שעמד בראש המשלחת, ולבקשתנו מסר לנו את הפרטים הבאים על המסע:

השתתפותנו במפעל בינלאומי זה אורגנה תוך תנאים קשים מאד. אין זה סוד, כי הספורט בישראל עדיין לא זכה בתמיכה חמרית ראויה לשמה (ואף לא בתמיכה המוסרית), וכי עד כמה שישנה פעילות בנסיעה זה, היא נעשית על רקע של התנזרות גרידא, מצד המארגנים ומצד הספורטאים, שנוסף להפסד בזמן חייבים גם לשאת ברוב ההוצאות הכרוכות בנסיעה מסוג זה.

הגענו לבודפשט יחד עם הנבחרת השוודית בליל שבת 27.1.50 ונתקבלנו ע"י ראש הוועדה המארגנת וחבריו. נערכה לנו קבלת פנים לבבית ביותר. הסידורים היו טובים להפליא. המשלחת הושכנה בבתי המלון הגדולים והמפוארים ביותר בעיר והטיפול השירות והאוכל היו טובים מאד. למחרת בבוקר יצאנו למקום התחרויות לשם עריכת אימונים. כל הרחוקות סמוך למקום התחרויות, הבנין, קירותיו והאולמות היו מקושטים בגלי הארצות המשתתפות, ביניהם דגלי מדינות. יום זה היה מוקדש כולו לסידורים פורמליים, כגון: מסי ההשתתפות, קבלת הפנקסים, קביעת המשחקים וכיוצא באלו.

המשחקים

משחקי הקבוצות ומשחקי היחידים גברים חולקו לשני בתים. נפל בגורלנו לערוך את המשחק הראשון ב-29.1.50 נגד נבחרת הולנד שלא הופיעה למשחק. המשחק השני, אחה"צ, היה נגד איטליה, שבו נצחנו אחרי קרב קשה ומתוח בתוצאה 4:5. בקבוצה האיטלקית השתתף השחקן היהודי הידוע הרש קוביץ.

כאותו ערב התמודדנו עם שווצריה. השווצרים הנם שחקנים מאומנים כה לכה וזריזים. את המשחק הזה הפסדנו, אם כי יכולנו לנצח בו בנקל. שחקנינו היו מרוטי עצבים מהחלטות השופטים ושגיאותיהם, שהיו לרעתנו ובפרט מהשופט הראשית, אם כי יש לקבוע ששיגאות אלה לא נעשו בכח נה רעה, אגב, שופטת זו. אמנם, הירדה מיד מתפקידה ולא שפטה עוד בשום משחק אחר, אולם הדבר לא שנה את העובדה, שהפסדנו.

ב-30.1.50 אחה"צ שחקנו נגד דניה ונצחנו בתוצאות 5:0 ובאותו היום התמודדנו עם צרפת שנצחה אותנו

באותה התוצאה. גם בקבוצה הצרפתית עמד במקום הראשון שחקן יהודי, האגנאר, שורך אגב, הוציא במשחקי יחידים, את השחקן האנגלי הידוע ליטש, ורק בחצי גמר הפסיד נגד ההונגרי שוס, שהגיע יחד עם ברגמן לגמר. המשחק הבא היה נגד ההונגרים, שהעמידו נגדנו את הקבוצה החזקה ביותר שלהם בהרכב: סידו (שהגיע אף הוא לחצי גמר במשחק יחידים ונוצח רק ע"י ברגמן, ורקוני, ופרקוש — כולם שחקנים ידועי שם).

משחקנו האחרון נגד קבוצת הודו היה המעניין והמותח ביותר. קבוצת

מפקד הנבחרות בפתיחה הרשמית של ההתחרויות. נבחרת ישראל ניצבת שלישית מצד ימין.

הראשונה) הגיע פינברג למקום ה-3 אחרי שחקנים ידועים: ברינה והייד. אחרי בודפשט ערכנו משחק נגד "הכח" וינה שבו ניצחנו בתוצאה 1:5. את טובי השחקנים של "הכח", הופע, תנו בווינה, במעמד קהל רב וראשי המוסדות היהודים, ב"כ המיניסטרויון לחינוך האוסטרי, והקונסול הישראלי ד"ר לוין, — היה מאורע חגיגי מאד ושימש מקור לעידוד והתלהבות ליהדות וינה.

מוינה המשכנו דרכנו לאמסטרדם, שבה נפגשנו עם נבחרת הולנד שנגדה היינו צריכים לשחק בבודפשט. אחרי נסיעה של 2 ימים ו-2 לילות הגענו בשעה 1.00 בצהרים לאמסטרדם ושם במקום הודיעו לנו, שעלינו בעוד שעה להתמודד עם נבחרת הולנד, למרות מחאתנו על סידור זה לא נשאר לנו אלא להסתדר במהרה ולהופיע למשחק. המשחק נערך באולם יפה בנוכחות קהל רב, ב"כ ההתאחדות ההולנדית, ראשי היהדות והקונסול הישראלי בהר לנד. למרות העייפות עשו שחקנינו את כל המאמץ לייצג בכבוד את הספורט שלנו נגד הקבוצה ההולנדית, שהופיע עם קבוצה חזקה, שבה השתתף רבן הולנד קורט דה בוי, במשחק זה נצחנו בתוצאה 3:5. מאמסטרדם הגענו לאנטוורפן למש-

שלי תוצאות המשחקים נראתה כחזקה מקבוצתנו, הופיעה בהרכבה החזק ביותר. הקרב היה עקשני ומתוח ביותר. במשחק נכחו — בין השאר — ציר ישראל בצ'כוסלובקיה והונגריה, מר אהוד אבריאל, הקונסול הישראלי בבודפשט, מר בן-צור, וב"כ ממשלת ישראל שעשה באותו פרק זמן בבודפשט לרגל המו"מ עם ממשלת הונגריה.

בס"ה נרשמו 18 ארצות למשחקים, אולם הולנד ואמריקה לא הופיעו ובין 16 הארצות שהשתתפו יצאנו במקום ה-8, מיד אחרי אוסטריה ולפני פולניה — מקום מכובד מאד. הדעה הכללית של כל המשתתפים והנוכחים היתה, כי הופעתנו ומשחקינו היו טובים מכל הבחינות, וכי הישגנו הכללי עלה על כל המשוער.

אחרי המשחק עם הודו הוזמנו למסיבה, שנערכה לכבודנו ע"י מר אהוד אבריאל.

במשחקי הקבוצות הגיעה לגמר בבית שלנו: הונגריה, ובבית השני: צ'כוסלובקיה. ההתמודדות בין שתי קבוצות אלו שנערכה במעמד קהל רב, היתה מותחת מאד. יד הצ'כוסלובקים היתה על העליונה לאחר קרב קשה. במשחקי היחידים היתה ההגדרה

פגישה ידידותית בין שני שחקנים יהודים. מצד ימין ריכרד ברגמן, אדוף עולמי. משמאל שחקן נבחרת ישראל, יצחק ורדי (רויזן).

חק נגד נבחרת בלגיה, שהתקיים אף הוא באולם יפה בנוכחות קהל רב והקונסול הישראלי מבריסל. הקבוצה הבלגית היא חזקה מאד ואילו השתתפה בבודפשט, היתה יכולה לתפוס מקום מכובד מאד. כאן לא שחק לנו המזל. המשחק היפה והמותח ביותר היה בין רולנדר, רבן בלגיה ושטרנהרץ, לאחר שכל אחד נצח במשחק אחד. המשחק עמד בסיבוב השלישי לטובת שטרנר הרץ בתוצאות 18:20 וחסר היה לשטרנר הרץ רק כדור אחד, כדי להכריע את יריבו. אולם לבלגי היה יותר מזל ולבסוף ניצח בשעור 25:26.

אפשר לומר, ששחקנינו עמדו על הגובה הדרוש. הם לחמו יפה ובמרץ והוסיפו כבוד לספורט הישראלי גם במשחקים שבהם הפסידו. המסע ותור צאותיו, השפעתו על אחינו בגולה, הרושם הכללי שקבוצתנו השאירה אצל כל המשתתפים והנסיון שרכשנו בניסיעה זו — הצדיקו בהחלט את המאמץ שנעשה לביצוע המסע. קשרנו קשרים ידידותיים הנוקים עם קבוצות רבות מארצות שונות, ובמיוחד עם קבוצת הודו, שהביעה את נכונותה — בשור בה ארצה — לבקר אצלנו לשם עריכת תחרויות נגד קבוצתנו.

למדנו הרבה בנסיעה זו, אולם גם נוכחנו לדעת עד כמה חסרים אנו תמיכה ניכרת יותר מצד המוסדות והציבור. בשיחה עם ראש הקבוצה הפולנית (אגב: אף הוא יהודי) נודע לנו, שממשלתו הקציבה למחלקת טניס השולחן 14.000 דולר לשנה אחת לפחות הענף ו-1.400 דולר לנסיעת הקבוצה לתחרויות בבודפשט. עובדות דומות לנו נודעו לנו גם מקבוצות אחרות. דבר זה עורר בנו מחשבות והרהורים רבים על מצבנו בכלל ועל נסייעה זו, שבוצעה בלי כל תמיכה ועזרה, בפרט, ברגעים אלה נזכרנו כולנו בברכה "הלבבית והמעודדת", שבה זכתה קבוצתנו לנסיעה זו מצד עתונות מסוימת, שענינים מפלגתיים עומדים לה, כנראה, מעל הכל. מר ברגר סיים את דבריו בתקווה, שגם אצלנו יחול שינוי בענין זה.

בקרוב יפתח
סלון ליופי ותסרוקות
צבי לינצקי
ברחוב שלמה המלך 80
טלפון 2770
כתבת זמנית: רח' מכבי 9